

Дело C-50/24 [Danané]ⁱ**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

26 януари 2024 г.

Запитваща юрисдикция:

Conseil du Contentieux des Étrangers (Съвет по споровете във връзка с режима на чужденците, Белгия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

22 януари 2024 г.

Жалбоподател:

X

Отвeтник:

Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Главен комисар за бежанците и лицата без гражданство)

Предварителна бележка

- 1 Настоящото преюдициално запитване е част от група от седем дела (с номера от C-50/24 до C-56/24), които са постъпили в Съда в един и същи ден, отправени са от една и съща юрисдикция — Conseil du contentieux des étrangers (Съвет по споровете във връзка с режима на чужденците), и се отнасят до пристигането със самолет на летище Брюксел (Белгия) на граждани на трети страни, които в деня на пристигането си на границата са подали молби за международна закрила. По всяко от тези дела по отношение на тези кандидати са издадени решения за отказ за влизане, последвани от решения за „задържане в определено място, което се намира на границата“, а след това от решения за „задържане в определено място“, след което са издадени решения за „отказ на статута на бежанец и за отказ на статута на субсидиарна закрила“ — обжалваните решения.

ⁱ . Името на настоящото дело е измислено. То не съвпада с истинското име на никоя от страните в производството.

Кратко представяне на фактите и на главното производство

- 2 На 17 октомври 2023 г. жалбоподателят пристига със самолет на летище Brussels Airport, където същия ден подава молба за международна закрила.
- 3 Същия ден по отношение на жалбоподателя е издадено решение за отказ за влизане, както и „решение за задържане в определено място, което се намира на границата“, в случая „транзитен център Карикол“.
- 4 На 23 октомври 2023 г. Office des étrangers (Служба за чужденците) [главна дирекция в рамките на Service fédéral public (SPF) Intérieur (Федерална публична служба „Вътрешни работи“, на която е възложено прилагането на Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (Закон от 15 декември 1980 г. за влизането, пребиваването и установяването на чужденци на територията на страната и извеждането им от нея) (наричан по-нататък „Законът от 15 декември 1980 г.“) и на Arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (Кралски указ от 8 октомври 1981 г. за влизането, пребиваването и установяването на чужденци на територията на страната и извеждането им от нея)], след като изслушва изявленията на жалбоподателя, изпраща преписката „процедура на границата“ на Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Главен комисар за бежанците и лицата без гражданство) (наричан по-нататък „CGRA“). Съгласно белгийското право CGRA е компетентният орган за разглеждане на молбите за международна закрила (което съответства на понятието „решаващ орган“) по смисъла на Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (наричана по-нататък „Директива 2013/32“).
- 5 На 31 октомври 2023 г. CGRA отправя до жалбоподателя покана за лично интервю, насрочено за 17 ноември 2023 г.
- 6 На 14 ноември 2023 г. министърът взема „решение за задържане в определено място“ (приложение 39bis), с което по-конкретно жалбоподателят получава правото да влезе на територията на Кралството, като същевременно се разпорежда задържането му „с цел установяване на елементите, на които се основава молбата за международна закрила, което не би могло да бъде извършено, ако кандидатът не е задържан, особено когато съществува риск кандидатът да се укрие“.
- 7 Това ново решение не води до никаква физическа и реална промяна на мястото за задържане на жалбоподателя, който продължава да бъде задържан в „транзитен център Карикол“.
- 8 На 17 ноември 2023 г. жалбоподателят е изслушан от CGRA.

- 9 Жалбоподателят излага бележки относно съдържанието на това интервю на 22 ноември 2023 г.
- 10 На 7 декември 2023 г. CGRA взема решение за „отказ на статута на бежанец и отказ на статута на субсидиарна закрила“, което е връчено на жалбоподателя на 8 декември 2023 г.
- 11 На 18 декември 2023 г. жалбоподателят подава жалба пред Conseil du contentieux des étrangers (Съвет по споровете във връзка с режима на чужденците).

Правна уредба

„Процедурата на границата“

- 12 При пристигането си в Белгия чужденец, който се явява на границата без да притежава необходимите документи и на когото е отказан статут на бежанец и на субсидиарна закрила, или чиято молба за убежище не е взета предвид от CGRA, се [...] връща, а при необходимост [...] може да бъде отведен до границата на страната, от която е избягал и в която по негови изявления са застрашени животът или свободата му“ (член 72, параграф 3 от Arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (Кралски указ от 8 октомври 1981 г. за влизането, пребиваването и установяването на чужденци на територията на страната и извеждането им от нея).
- 13 Когато кандидат подаде молба за международна закрила до органите за граничен контрол, служителите на федералната полиция извършват първите проверки, след което изпращат преписката на Office des étrangers (Служба за чужденците), която извършва регистрацията (по-специално изявленията на кандидата относно неговата самоличност, произход и маршрут на пътуване, както и отговорите му на въпросник относно причините, поради които подава молба за международна закрила) и завежда молбата.
- 14 След като извърши горепосочената регистрация Office des étrangers (Служба за чужденците) изпраща преписката на CGRA.
- 15 По принцип CGRA разглежда молба за международна закрила по реда на „стандартната“ процедура (в срок от шест месеца – 21 месеца в изключителни случаи – след получаването на молбата за международна закрила).
- 16 В рамките на този вид процедура CGRA разглежда и преценява по същество молбата за международна закрила.
- 17 Въз основа на член 57/6, параграф 1 от Закона от 15 декември 1980 г. CGRA може да реши:

- да предостави статут на бежанец;
 - да откаже статут на бежанец и да предостави статут на субсидиарна закрила;
 - да откаже статут на бежанец и статут на субсидиарна закрила;
 - да откаже статут на бежанец и да изключи статута на субсидиарна закрила;
 - да изключи статута на бежанец.
- 18 По-специално когато кандидатът е задържан в определено място (например в място за задържане на територията или на границата, какъвто е случаят по настоящото дело), решението се взема с предимство (член 57/6, параграф 2 от Закона от 15 декември 1980 г., с който се транспонира член 31, параграф 7 от директивата).
- 19 В рамките на приоритетна процедура CGRA разглежда тези преписки с предимство, а именно „преди всички останали преписки“, и взема същите решения както в рамките на „стандартна“ процедура.
- 20 Съществува и така наречената „ускорена“ процедура (вж. точки 22 и 23 от настоящото резюме).
- 21 Съгласно член 43 от Директива 2013/32, озаглавен „Процедури на границата“:
- „1. Държавите членки могат да предвидят процедури в съответствие с основните принципи и гаранции по глава II, за да вземат решение на границата или в транзитните си зони на държавата членка:
- а) относно допустимостта съгласно член 33 на подадена на такова място молба; и/или
 - б) същността на молба по процедура съгласно член 31, параграф 8.
2. Държавите членки гарантират, че всяко решение, предвидено в рамките на процедурите по параграф 1, се постановява в разумен срок. Ако в срок от четири седмици не е взето решение, кандидатът получава правото да влезе на територията на държавата членка с цел молбата му за убежище да бъде разгледана в съответствие с другите разпоредби на настоящата директива.
- [...]“
- 22 Процедурата, предвидена в член 31, параграф 8, посочена в член 43, параграф 1, буква б), е „ускорена“ процедура по разглеждане. По силата на тази разпоредба „[д]ържавите членки могат да предвидят ускоряване на

процедура по разглеждане в съответствие с основните принципи и гаранции по глава II и/или нейното извършване на границата в съответствие с член 43, ако:

- „а) кандидатът, при подаване на своята молба и излагането на фактите, е повдигнал въпроси, които нямат отношение към разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС; или
- б) кандидатът идва от сигурна страна на произход по смисъла на настоящата директива; или
- в) кандидатът е заблудил органите, като е предоставил невярна информация или документи или е скрил информация или документи по отношение на своята самоличност и/или националност, които могат да имат отрицателно отражение за решението; или
- г) когато има вероятност кандидатът злонамерено да е пристъпил към унищожаване или подправяне на лични или пътни документи, които биха помогнали за установяването на неговата самоличност или националност; или
- д) кандидатът е представил очевидно непоследователна и противоречаща, очевидно невярна или недостоверна информация, която противоречи на проверена в достатъчна степен информация за страната на произход, и това прави неговата молба неубедителна по отношение на това дали отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС; или
- е) кандидатът е внесъл последваща молба за международна закрила, която не е допустима в съответствие с член 40, параграф 5; или
- ж) кандидатът подава молба единствено с цел да забави или да затрудни изпълнението на предходно или предстоящо решение, което би довело до неговото репатриране; или
- з) кандидатът е влязъл незаконно или е удължил незаконно своя престой на територията на държавата членка и без уважителна причина не се е явил пред органите или не е подал молба за международна закрила възможно най-скоро, предвид обстоятелствата, свързани с неговото влизане; или
- и) кандидатът отказва да спазва задължението да даде пръстови отпечатьци[...]; или

- й) може да има сериозни причини, поради които да се смята, че кандидатът представлява опасност за националната сигурност или обществения ред на държавата членка; или кандидатът е бил принудително изгонен поради сериозни причини, свързани с националната сигурност или обществения ред по националното право“.
- 23 В белгийското право тази ускорена процедура е предвидена в член 57/6/1, параграф 1 от Закона от 15 декември 1980 г., текстът на който е аналогичен на текста на член 31, параграф 8 от Директива 2013/32. Съгласно член 57/6, параграф 2 от този закон ускорената процедура се прилага и в случай на задържане както „на границите“, така и „в Кралството“ (вж. точки 29 и следващи от настоящото резюме). Предвиденият в белгийското право срок за разглеждане е петнадесет работни дни след получаването на преписката, изпратена от Office des étrangers (Служба за чужденците). Срокът е инструктивен, т.е. превишаването му не води до никакви последици.
- 24 Що се отнася до член 43 от Директива 2013/32 (процедури на границата), той е транспониран в белгийското право от член 57/6/4 от Закона от 15 декември 1980 г., който гласи:
- „По отношение на чужденец, който се опитва да влезе в Кралството, без да отговаря на условията, предвидени в членове 2 и 3, и който е подал молба за международна закрила на границата, [CGRA] е компетентен да обяви молбата за недопустима на основание член 57/6, параграф 3 или да се произнесе по съществува на молбата в случаите по член 57/6/1, параграф 1, първа алинея, буква), b), c), d), e), f), g), i) или j).
- Ако първа алинея не може да бъде приложена, [CGRA] решава, че е необходимо допълнително разглеждане, след което министърът или упълномощено от него лице разрешава на кандидата да влезе в Кралството в съответствие с член 74/5, параграф 4, 4°.
- Ако в срок от четири седмици след получаване на молбата за международна закрила, изпратена от министъра или от упълномощено от него лице, [CGRA] не вземе никакво решение, министърът или упълномощено от него лице разрешава на кандидата да влезе в Кралството в съответствие с член 74/5, параграф 4, 5°“.
- 25 В рамките на такава процедура са възможни четири положения:
- 1) приемане на решение за недопустимост — по принцип до петнадесет работни дни от получаването на молбата, изпратена от Office des étrangers (Служба за чужденците), в случаите, изброени в член 57/6, параграф 3 от Закона от 15 декември 1980 г., а именно когато:

- „1° кандидатът вече се ползва с реална закрила в първа страна на убежище [...];
 - 2° трета страна се счита за сигурна трета страна [...];
 - 3° кандидатът вече се ползва от международна закрила в друга държава — членка на Европейския съюз;
 - 4° кандидатът е гражданин на държава членка на Европейския съюз [...], освен ако представи доказателства, които показват, че той ще бъде изложен на преследване или тежко посегателство в тази държава членка [...];
 - 5° кандидатът подаде последваща молба за международна закрила, във връзка с която не е представил или няма никакви нови обстоятелства или факти [...].
 - 6° след вземането на окончателно решение по молбата за международна закрила, подадена от негово име [...], , ненавършилият пълнолетие чужденец не се позовава на конкретни факти, обосноваващи отделна молба. [...]“
- 2) приемане на решение по същество в ускорена процедура ако е налице една от посочените хипотези (всички случаи на ускорена процедура, посочени по-горе, с изключение на отказ да се дадат пръстови отпечатъци)
 - 3) приемане на решение за допълнително разглеждане, ако никое от горепосочените решения не може да бъде взето
 - 4) липса на решение.
- 26 В подготвителната работа по белгийското законодателство е посочено, че „ако чужденецът не отговаря на условията за влизане на територията и подаде молба за международна закрила на границата, той попада в приложното поле на Директива 2013/32/ЕС (Директива относно процедурата) и на Директива 2013/33/ЕС (Директива за приемането). По време на разглеждането на молбата му за международна закрила той може „[да остане] на територията, включително на границата или в транзитна зона на държавата членка, в която е подадена или се разглежда молбата за международна закрила“ (член 2, буква п) от Директива 2013/32/ЕС“.

Местата за задържане: задържане на границите и задържане в Кралството

- 27 По време на процедурата по разглеждане на молбата кандидатът може да бъде задържан.

- 28 Задържането на незаконно пребиваващи чужденци в центровете от затворен тип е от компетентността на Office des étrangers (Служба за чужденците). Законът от 15 декември 1980 г. изброява случаите, в които на кандидат за международна закрила може да бъде наложено административно задържане в определено място.
- 29 Това „определено място за задържане“ може да се намира „на границите“ или „в Кралството“.

Задържане на границите

- 30 По отношение на задържането на границите член 74/5, параграф 1 от Закона от 15 декември 1980 г. гласи:

„Може да бъде задържан в определено място, което се намира на границите, в очакване на разрешение за влизане в Кралството или на извеждането му от територията:

- 1° чужденец, който съгласно разпоредбите на настоящия закон може да бъде изведен от органите, отговарящи за граничния контрол;
- 2° чужденец, който прави опит да влезе в Кралството, без да отговаря на условията, предвидени в членове 2 и 3, и който подава молба за международна закрила на границата.

Никой чужденец не може да бъде задържан единствено поради това, че е подал молба за международна закрила“.

- 31 В това отношение следва да се отбележи, че в Белгия всъщност няма място за задържане, което да е географски разположено на границите.
- 32 Въпреки това, чрез правна фикция всяко място на белгийска територия (с приемането на кралски указ за тази цел) се приравнява на място, което се намира на границата.
- 33 От това следва, че „[ч]ужденец, задържан на някое от тези други места, няма да се счита за лице, което има право да влезе в Кралството“. (член 74/5, параграф 2, втора алинея от Закона от 15 декември 1980 г.).
- 34 Понастоящем в Белгия има пет такива места (от общо шест места за задържане), включително транзитният център „Карикол“. Намира се недалеч, но извън сградата на Brussels Airport, и следователно от географска гледна точка е разположен на белгийска територия, но същевременно е приравнен на място, което се намира на самата граница, въпреки че неговото местоположение (в Steenokkerzeel) не е на нито една граница на страната.

Задържане в Кралството

- 35 По отношение на задържането „в Кралството“ член 74/6, параграф 1 от Закона от 15 декември 1980 г. гласи:

„Когато въз основа на индивидуална проверка се окаже необходимо и никаква друга по-лека принудителна мярка не може да бъде приложена ефективно, министърът или упълномощено от него лице може да задържи на определено място в Кралството кандидата за международна закрила:

- 1° с цел установяване или проверка на самоличността или националността на кандидата; или
- 2° с цел установяване на елементите, на които се основава молбата за международна закрила, което не би могло да бъде извършено, ако кандидатът не е задържан, особено когато съществува риск кандидатът да се укрие;
- 3° когато кандидатът е задържан по процедура за връщане, за да се подготви връщането и/или да се извърши процесът на извеждането и когато може да се докаже чрез обективни критерии, включително че кандидатът вече е имал възможност за достъп до процедурата за предоставяне на убежище, че има разумни основания да се предположи, че заинтересованото лице подава молбата за международна закрила единствено с цел да забави или да затрудни изпълнението на решението за връщане; или
- 4° когато това се налага с цел защита на националната сигурност или на обществения ред.

[...]“.

Разглеждане на жалбата

- 36 В случай, че в срока от четири седмици, посочен в член 57/6/4, трета алинея от Закона от 15 декември 1980 г. (вж. т. 24 от настоящото резюме), не е взето решение, кандидатът автоматично получава правото да влезе в Белгия. Този срок от четири седмици е крайният срок, така че неговото превишаване задължително води до предоставяне на достъп на кандидата до територията.
- 37 По настоящото дело обаче изтичането на този срок не е довело до промяна в положението на задържане на жалбоподателя.
- 38 По този начин процедурата е проведена в място за задържане, което географски е разположено на територията на страната, но което по силата на

нормативен текст е приравнено на място, което се намира на границата, както преди, така и след изтичането на горепосочения срок от четири седмици.

- 39 Изглежда, че на практика се случва, както по настоящото дело, процедурата да започне „на границата“, но CGRA да вземе своето решение едва след изтичането на срока от четири седмици, предвиден от тази процедура.
- 40 Седемте дела поставят един и същи въпрос за превишаване на срока, като до приемането на оспорваните решения кандидатите остават задържани именно в същото място.
- 41 Оказва се, от една страна, че CGRA е продължил разглеждането на молбата, вземайки решение по същество в рамките на режима на разглеждане с предимство, докато жалбоподателят остава задържан в същото място като мястото за задържане на границата.
- 42 Вследствие на това се поставя въпросът дали задържането в място, идентично с мястото на процедурата на границата, води до прилагането на времевите (четири седмици) и материалните („компетентност, ограничена [до] хипотезите, изброени в член 31, параграф 8 от Директива 2013/32“¹) ограничения, присъщи за процедурата на границата.
- 43 Генерален адвокат Pikamäe приема също, че за да се определи дали процедурата по разглеждане на подадената от кандидата молба за международна закрила попада в приложното поле на член 43 от Директива 2013/32, „е важно да се обърне внимание на начина на провеждане на процедурата от компетентните национални органи, и по-точно на териториалния ѝ аспект, който е ключов елемент, определящ квалифицирането ѝ от гледна точка на член 43 от Директива 2013/32“².
- 44 До момента Съдът не се е произнасял по този критерий за териториалност.
- 45 Ответникът изтъква, че процедурата „на границата“ вече не е била приложима по настоящото дело, защото след изтичането на срока от четири

¹ Вж. заключение на генерален адвокат Pikamäe по съединени дела Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság (C-924/19 PPU и C-925/19 PPU, EU:C:2020:294, т. 135). Генералният адвокат допълва, че „[т]ака член 43 от тази директива установява правен режим, образуващ едно неразделно цяло, и разрешава на държавите членки да прибегват до процедурите на границата само ако спазват посочените в него условия и гаранции, което противоречи на тълкуването [...] за режим „по мярка“, позволяващ [...] да [се] провежда[т] по същество такива процедури, без при това да [се] спазва приложимата за тях правна уредба“.

² Вж. заключение на генерален адвокат Pikamäe по съединени дела Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság (C-924/19 PPU и C-925/19 PPU, EU:C:2020:294, т. 136).

седмици все още не е било взето решение и кандидатът вече не е бил на границата.

- 46 В това отношение той уточнява, че горепосоченото разрешение за влизане допуска възможността задържане, което първоначално е започнало на границата, да продължи на територията на страната. Той отбелязва, че задържането може да бъде продължено на друго основание (решение за задържане, наречено „Приложение 39 bis“, взето съгласно член 74/6 от Закона от 15 декември 1980 г.), без да се стига до промяна на физическото място на задържането, като същевременно се прекратява процедурата на границата.
- 47 Всъщност според ответника „центърът Карикол“ не е само място, приравнено на определено място, което се намира на границата. Тази квалификация не му отнема квалификацията на „определено място в Кралството“ по смисъла на член 76/6 от Закона от 15 декември 1980 г. Следователно посоченият център не е предназначен само за прием на чужденци, които не отговарят на условията за достъп и пребиваване, и дори когато един чужденец е допуснат да влезе на белгийска територия (което става автоматично с изтичането на четириседмичния след получаването на молба за международна закрила), той може, според ответника, да бъде задържан на същото място, този път по силата на член 74/6, параграф 1, точка 2 от този закон (вж. т. 35 от настоящото резюме).
- 48 Именно това ответникът нарича „двойното качество“ на центъра в смисъл, че по силата на двойната си квалификация този център може да приема кандидати, които са подали молба за международна закрила на границата, като същевременно продължава да ги приютява след като те са получили правото да влязат в Кралството, но по отношение на тях е взето ново решение за задържане (в Кралството), а първото решение за задържане (на границата) вече не е в сила.
- 49 Ответникът заключава, че по настоящото дело, както сочи решението „Приложение 39 bis“, Office des étrangers (Служба за чужденците) е преценила, че по изтъкнатите от жалбоподателя причини задържането му трябва да бъде продължено в съответствие с член 74/6, параграф 1, точка 2 от Закона от 15 декември 1980 г.
- 50 Това задържане, което първоначално се извършва в Карикол като център, считан за център, който се намира на границата, продължава в същото място за задържане като център, който се намира на територията на страната. Следователно, щом като жалбоподателят може влезе на белгийска територия, процедурата на границата вече не е приложима. Затова ответникът счита, че вече не е ограничен материално и времево от „процедурата на границата“, която е приключила, и следователно може да вземе решение без да допусне съществена нередност, независимо че новото място за задържане на практика съвпада с „определено място за задържане,

което се намира на границата“, където кандидатите се намират от пристигането им в Белгия.

- 51 Жалбоподателят оспорва този анализ и се позовава на предходна съдебна практика на запитващата юрисдикция, а именно на решения № 294 093 от 12 септември 2023 г.³ и № 294 112 от 13 септември 2023 г.⁴, с които при сходни обстоятелства оспорваните решения се били отменени.
- 52 Оказва се, от друга страна, че целият или поне значителна част от анализа на молбата за международна закрила и на процедурните действия, които тя предполага, е извършен в рамките на процедурата на границата:
- Изпращането на преписката от Office des étrangers (Служба за чужденците) на CGRA предполага, че министърът е извършил всички действия от негова компетентност в рамките на процедура за международна закрила;
 - В някои случаи CGRA провежда лично интервю с кандидата по съществуващото на молбата за международна закрила, отнасящо се до личните и семейните обстоятелства, маршрута на пътуване на кандидата, документите, представени в подкрепа на неговата молба, неговите опасения, свободния му разказ и задълбочаването на този разказ.
- 53 Понякога след изтичането на срока от четири седмици се взема единствено решение по молбата за международна закрила, тоест цялото разследване, включително личното интервю, е проведено преди изтичането на срока от четири седмици и впоследствие не е приет никакъв акт. По други дела личното интервю е проведено след изтичането на срока от четири седмици, като от документите по делото не личи това закъснение да е по вина на кандидата.
- 54 Белгийската „процедура на границата“ обаче се характеризира с много кратки срокове, в резултат на което тази краткост на сроковете и задържането на границата могат да нарушат прилагането на някои основни принципи и на някои основни гаранции, предвидени в Глава II от Директива 2013/32/ЕС (по-конкретно достъпа до адвокат, необходимото време да се набавят всички полезни документи в подкрепа на молбата, възможността да се получи копие от бележките от личното интервю преди вземането на решение).
- 55 В хода на заседанието всички жалбоподатели се позовават на нарушение на член 57/6/4 от Закона от 15 декември 1980 г. Те считат, че превишаването на срока от четири седмици като нарушение на член 57/6/4, трета алинея от

³ https://www.rvv-cce.be/sites/default/files/arr/a294093.an_.pdf

⁴ https://www.rvv-cce.be/sites/default/files/arr/a294112.an_.pdf

този закон следва служебно да доведе до отмяна на решението, ако то е взето в рамките на процедура, започнала на границата.

Кратко представяне на мотивите за преюдициалното запитване и преюдициалните въпроси

- 56 Поставя се въпросът за последиците на разглежданото по настоящото дело положение от гледна точка на член 43 от Директива 2013/32, както и на член 8 от Директива 2013/33/ ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила, която гарантира изключителния характер на задържането на кандидат за международна закрила.
- 57 Освен това Conseil du contentieux des étrangers (Съвет по споровете във връзка с режима на чужденците) си задава въпроса дали обстоятелството, че решението е прието след изтичането на срока от четири седмици, когато процедурата е започнала на границата, е съвместим с член 46 от Директива 2013/32 — който гарантира правото на ефективна защита срещу решенията, взети по молба за международна закрила, и който предвижда, че държавите членки гарантират, че тази защита *„предвижда цялостно и ex nunc разглеждане на фактите и правните въпроси“* — във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Право на ефективни правни средства за защита).
- 58 За решаването на настоящия спор Conseil du contentieux des étrangers (Съвет по споровете във връзка с режима на чужденците) счита за необходимо да постави следните преюдициални въпроси:
- „1) Попада ли в приложното поле на член 43 от Директива 2013/32/ЕС процедура за разглеждане на молба за международна закрила, подадена на границата или в транзитна зона от кандидат, който в хода на тази процедура е задържан в място, което географски се намира на територията на страната, но което по силата на нормативен текст е приравнено на място, което се намира на границата?
 - 2) Продължава ли да попада в приложното поле на член 43 от Директива 2013/32/ЕС разглеждането на такава молба за международна закрила на кандидат, който след изтичането на срока от четири седмици, предвиден в член 43, параграф 2 от Директива 2013/32/ЕС, съгласно националното право се допуска автоматично на територията на страната, но продължава да бъде задържан на основание на ново решение за задържане в същото място за задържане, което първоначално е считано за място, което се намира на границата, но вече се класифицира от властите като място, което се намира на територията на страната?

- Може ли в рамките на една и съща процедура за международна закрила едно и също място за задържане първоначално да бъде приравнено по силата на нормативен текст на място, което се намира на границата, а след като кандидатът получи разрешение за влизане на територията на страната поради изтичането на срока от четири седмици или вследствие на решение за допълнително разглеждане, да се счита за място, което се намира на територията на страната?
- Каква е последицата от задържането на кандидата на същото място, което географски се намира на територията на страната, но което първоначално е приравнено на място, което се намира на границата, и което впоследствие е класифицирано от белгийските власти като място за задържане на територията на страната поради изтичането на срока от четири седмици, за компетентността във времето и за материалната компетентност на решаващия орган?

3.1) Може ли решаващият орган, който започва разглеждането на молба за международна закрила в рамките на процедура на границата и който не спазва срока от четири седмици, предвиден в член 43, параграф 2 от Директива 2013/32/ЕС за произнасяне по тази молба, или който предварително взема решение за допълнително разглеждане, въпреки че всички действия по разследването, включително личното интервю, са проведени преди изтичането на този срок, да продължи да разглежда тази молба с предимство по смисъла на член 31, параграф 7 от тази директива, когато въз основа на решението на друг орган кандидатът остава задържан в същото място за задържане, което първоначално е било приравнено на място, което се намира на границата, с мотива, че неговото задържане е необходимо „с цел установяване на елементите, на които се основава молбата за международна закрила, което не би могло да бъде извършено, ако кандидатът не е задържан, особено когато съществува риск кандидатът да се укрие“?

3.2) Може ли решаващият орган, който започва разглеждането на молба за международна закрила в рамките на процедура на границата и който не спазва срока от четири седмици, предвиден в член 43, параграф 2 от Директива 2013/32/ЕС за произнасяне по тази молба, или който предварително взема решение за допълнително разглеждане, без да проведе лично интервю с кандидата в рамките на този срок, да продължи да разглежда тази молба с предимство по смисъла на член 31, параграф 7 от тази директива, когато въз основа на решението на друг орган кандидатът остава задържан в същото място за задържане, което първоначално е било приравнено на място, което се намира на

границата, с мотива, че неговото задържане е необходимо „с цел установяване на елементите, на които се основава молбата за международна закрила, което не би могло да бъде извършено, ако кандидатът не е задържан, особено когато съществува риск кандидатът да се укрие“?

- 4) Съвместимо ли е такова прилагане на националната правна уредба с изключителния характер на задържането на кандидата, който произтича от член 8 от Директива 2013/33/ЕС и от общата цел на Директива 2013/32/ЕС?
- 5) Трябва ли член 31, параграфи 7 и 8, член 43 и член 46 от Директива 2013/32/ЕС във връзка с член 47 от Хартата, да се тълкуват в смисъл, че когато [Conseil du contentieux des étrangers (Съвет по споровете във връзка с режима на чужденците, Белгия)] е сезиран с жалба срещу решение, взето в рамките на процедура, започнала на границата, той трябва да разгледа служебно въпроса за превишаване на срока от четири седмици?“

По искането за прилагане на спешното преюдициално производство

- 59 Съветът [по споровете във връзка с режима на чужденците] прави искане настоящото преюдициално запитване, както и преюдициалните запитвания с номера на дела С-51/24 и С-52/24, да бъдат разгледани по реда на спешното преюдициално производство, предвидено в член 107 от Процедурния правилник на Съда.
- 60 В това отношение следва да се уточни, че жалбоподателят понастоящем е лишен от свобода, тъй като е задържан в „транзитния център Карикол“.
- 61 От друга страна, отговорите на Съда на поставените въпроси, ще имат непосредствено и решаващо значение за изхода на делото по главното производство.
- 62 В този контекст следва да се установи, че настоящото преюдициално запитване се отнася до тълкуването на Директива 2013/32/ЕС, попадаща под действието на част трета, дял V от Договора за функционирането на ЕС, който се отнася до пространството на свобода, сигурност и правосъдие. Ето защо това преюдициално запитване може да бъде разгледано по реда на спешното преюдициално производство.
- 63 Освен това, що се отнася до условието за спешност, следва да се подчертае, първо, че това условие е изпълнено по-специално когато заинтересованото лице в делото по главното производство понастоящем не е на свобода. В това отношение положението на заинтересованото лице следва да се подложи на преценка към момента на преценяването на искането за разглеждане на запитването по реда на спешното преюдициално

производство (решение от 17 март 2016 г., *Mirza*, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, т. 34 и цитираната съдебна практика).

- 64 Съгласно постоянната съдебна практика настаняването на гражданин на трета страна в център за задържане, независимо дали по време на разглеждане на молбата му за международна закрила или с оглед на неговото извеждане, представлява мярка, включваща лишаване от свобода (решения от 19 юли 2012 г., *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, т. 34 и 35, от 10 септември 2013 г., *G. и R.*, C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, т. 23 и 25, от 15 февруари 2016 г., *N.*, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, т. 40 и 41 от 17 март 2016 г., *Mirza*, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, т. 31 и 35, както и определение от 5 юли 2018 г., *C* и др., C-269/18 PPU, EU:C:2018:544, т. 35 и 37).
- 65 Във всички случаи, дори ако към момента на произнасяне на Съда признаците на спешност вече не са налице, преюдициалните въпроси остават релевантни за разрешаването на спора.